

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/19/2015
Identifikačné číslo spisu:	3014200903
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014200903.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Q.. T. B., bytom v U., P. XXX/XX, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín, so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 1, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. septembra 2014, č. KRPZ TN-KDI-P-72/2014 a Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ Prievidza zo dňa 27. júna 2014, č. ORPZ-PD-OD12-304-007/2014, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 13S/262/2014-9, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 13S/262/2014-9 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 13S/262/2014-9 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) z dôvodu, že žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, avšak z jeho podania nebolo možné zistiť, v akom rozsahu sa rozhodnutie krajského súdu napáda, v čom považuje žalobca rozhodnutie a postup súdu prvého stupňa za nezákonný a čoho sa domáha.

Krajský súd uznesením zo dňa 15. decembra 2014, č. k. 13S/262/2014-13, doručeným žalobcovi 30. decembra 2014, vyzval žalobcu na doplnenie odvolania o chýbajúce náležitosti podľa § 209 OSP a poučil ho o následkoch nerešpektovania jeho výzvy.

Žalobca v podaní zo dňa 3. januára 2015 na uvedenú výzvu krajského súdu okrem iného uviedol, že mu 30. decembra 2014 predsedníčka senátu a senát opätovne oznámili „neplatný právny úkon dvakrát v tej istej veci v spolupáchateľstve“. Chýbajúce náležitosti odvolania žalobca v uvedenom podaní nedoplnil.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie je vôbec schopná robiť právne úkony, súd ju pozbaví spôsobilosti na právne úkony (§ 10 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, alebo pre nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo omamných prostriedkov či jedov je schopná robiť len niektoré právne úkony, súd obmedzí jej spôsobilosť na právne úkony a rozsah obmedzenia určí v rozhodnutí (§ 10 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorého súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník.

Podľa § 29 ods. 2 OSP pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa § 20 OSP každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 prvej vety OSP ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia.

Zo spisu krajského súdu najvyšší súd zistil, že žalobca v podaní označenom ako „žaloba“ nezrozumiteľne okrem iného uviedol psychotické ochorenie (susp. psychóza), pozbavenie spôsobilosti na právne úkony, odňatie vodičského oprávnenia a náklady na odborné preskúmanie spôsobilosti. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 3. novembra 2014, č. k. 13 S/262/2014-6 súd vyzval žalobcu na odstránenie väd podania podľa § 43 ods. 1 OSP. Žalobca na základe uvedeného uznesenia v opakovane nezrozumiteľnom podaní zo dňa 18. novembra 2014 uvádzal okrem iného meno sudkyne Okresného súdu Prievidza. Krajský súd uznesením zo dňa 26. novembra 2014, č. k. 13S/262/2014-9 konanie zastavil. Žalobca proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, v ktorom taktiež v nezrozumiteľných súvislostiach uviedol meno sudkyne Okresného súdu Prievidza, spisovú značku Okresného súdu Prievidza 13Ps/14/2004, ako aj to, že „Do tejto doby nebol zabezpečený výkon rozhodnutia o osobnom stave/opatrovník na PÚ“. Krajský súd následne odstraňoval vady podaného odvolania, pričom žalobca v podaní zo dňa 3. januára 2015 okrem iného znova uviedol spisovú značku Okresného súdu Prievidza 13Ps/14/2004.

Na základe uvedených skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že existuje pochybnosť o žalobcovej procesnej spôsobilosti, lebo vo svojich podaniach uvádza, okrem iného, psychotické ochorenie, pozbavenie spôsobilosti na právne úkony, meno sudkyne Okresného súdu Prievidza a spisovú značku Okresného súdu Prievidza 13Ps/14/2004.

Spôsobilosť samostatne konať pred súdom ako účastník konania (§ 20 OSP) je jednou z procesných podmienok, za ktorých môže súd vo veci konať. Procesne nespôsobilý účastník musí byť zastúpený zákonným zástupcom.

V prípade, ak z okolností prejednávaného prípadu vyplynie podozrenie, že účastník konania nie je spôsobilý samostatne konať pred súdom, súd musí zisťovať, či účastník má procesnú spôsobilosť, prípadne či bol pozbavený, alebo či mu spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená a kto je jeho zákonným zástupcom. Súd totiž v každom štádiu konania musí prihliadať na to, či sú splnené podmienky konania (§ 103 OSP).

Vychádzajúc zo skutkových zistení a ich právneho posúdenia odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v danom prípade nedostatočne zistil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil, ktorým postupom odňal žalobcovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom.

Pre úplnosť treba uviesť, že aj v prípade, ak by žalobca nebol pozbavený, prípadne obmedzený na spôsobilosti na právne úkony, môže krajský súd zvážiť možnosť podľa § 29 ods. 2 OSP a ustanoviť opatrovníka žalobcovi pre účely tohto súdneho konania, a to najmä vzhľadom na obsah žalobcových podaní, ktoré vnášajú pochybnosť o jeho schopnosti zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu uvedeného vyššie, najmä bude potrebné skúmať splnenie podmienok konania vo vzťahu k procesnej spôsobilosti žalobcu, a to predovšetkým zisťovaním na Okresnom súde Prievidza, či navrhovateľ bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, prípadne či mu bola táto spôsobilosť obmedzená, v akom rozsahu a kto je jeho opatrovníkom a vo veci znovu rozhodnúť. Súčasne prvostupňový súd rozhodne o náhrade trov, vrátane trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 3 OSP.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.